

У митця немає ні вихідних, ні свят

Рівненський художник Ярослав БОРИСЮК навіть під час прогулянок творить – робить замальовки для пейзажів, збирає самобутні взірці природи для майбутніх натюрмортів чи просто черпає натхнення з неповторних миттєвостей життя.

У виставковій залі обласної організації Національної спілки художників України завтра відкривається традиційний вернісаж полотен рівненських митців, присвячений Дню художника. Свої нові роботи презентує на виставці її незмінний учасник Ярослав Борисюк. Цього разу відомий рівненський художник виставить на суд шанувальників живопису чотири картини.

– В організованих обласною

організацією Спілки художників виставках я беру участь, можна сказати, це з незапам'ятних часів, – розповідає **Ярослав Борисюк**. – Ще з 1985 року, щойно закінчив Одеське художнє училище імені М. Б. Грекова, де навчався на відділенні графіки. Тому перші виставлені роботи – це плакат, графіка, а вже пізніше поруч із графікою з'явився живопис. Графіка – це акварель, пастель, туш, гелієва ручка, а живопис – акрил і олія.

Творчий доробок Ярослава Борисюка нараховує близько тисячі картин. Серед них – графіка, автопортрети, портрети, а основним жанром творчості все ж є пейзаж. Його полотна зберігаються в різних музеях України, а також у приватних колекціях шанувальників мистецтва

Польщі, Ізраїлю, США, Білорусі, Росії та України. На рахунку рівненського митця три персональні виставки (2000, 2001, 2006), зараз готує наступну (втім, коли її відкриватиме, поки що не каже). Чи не найвідомішими полотнами Ярослава Борисюка є роботи, присвячені футбольній тематиці: «Воротар» (2001), яку він подарував музеєві київського футбольного клубу «Динамо», та портрет головного тренера «Динамо» Валерія Лобановського – «Маестро» (2002).

Хороші відгуки фахівців отримали пейзажі «Взимку», «Гриби», «Старе дерево» та інші полотна. Крім того художник знаний як ілюстратор книг рівненських письменників Василя Басараби, Юрія Берези, Юрія Боровця, Миколи Пшеничного, Богдана Столярчука та Євгена Шморгуна.

Велика працездатність підштовхує художника до написання все нових і нових самобутніх картин.

– У мене інколи складається враження, – зізнався Ярослав Борисюк, – що моє невгамовне бажання малювати закінчиться в один день із моїм життям. Адже ще не було жодного дня, щоб я не брав до рук пензлик чи олівець. Щойно прокидаюся близько шостої і зачинаюся в майстерні до дев'ятої ранку. Потім до третьої дня

займаюся домашніми і невідкладними справами, після чого ще на три години повністю віддаюся творчості. Відпочити (подивитися футбол, прогулятися, почитати книжку) можу лише ввечері. Та навіть коли гуляю зі своєю вівчаркою, Вулкан ганяє по лузі, а я роблю замальовки в блокноті (з ним ніколи не розлучаюся), збираю мате-

Пейзаж «Серпень».

ріал для майбутніх натюрмортів (вчора, скажімо, назбирав польових осінніх квітів, а день перед тим зірвав дуже красиве гроно калини). А буває, що просто отримую натхнення від побаченого: заходу багряно-гарячого сонця, падіння кришталевих краплинок, загадкових клубків сивих хмар, гойдання тендітної верби... Та треба тільки озирнутися довкола, і світ зачарує до нестями своєю красою.

Неповторний світ очима Ярослава Борисюка всі очі можуть побачити у представлених на виставці його картинах: «Віраж» (на ній зображено двох гонщиків на Рівненському мототреку), «Дорога на Січ» (графіка на козацьку тематику), натюрморти «Ромашки» і пейзажі «Квітень».

Пейзаж «Березень».

Натюрморт «Флокси».